

PASTORALE

Cuvânt pastoral la Sfântul Nicolae

† LAURENȚIU

DIN MILA LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOPUL SIBIULUI ȘI MITROPOLITUL ARDEALULUI

**Cinului monahal, preacucernicilor protopopi și preoți
și tuturor dreptcredincioșilor creștini ortodocși
din de Dumnezeu păzita noastră eparhie: har, milă, pace și spor
întru toate de la Dumnezeu, iar de la noi, arhierescă binecuvântare!**

Iubiți fi sufletești,

Sărbătoarea de astăzi, închinată Sfântului Ierarh Nicolae, arhiepiscopul Mirelor Lichiei, are, pentru poporul nostru, alese semnificații duhovnicești, Sfântul Nicolae fiind unul din cei mai apropiați mijlocitori către Dumnezeu pentru noi. De aceea, aproape în fiecare biserică de pe cuprinsul țării noastre, la loc de cinste, imediat după icoana Mântuitorului nostru Iisus Hristos și a Maicii Domnului, vom regăsi icoana Sfântului Ierarh Nicolae. Și, nu de puține ori, zugravii noștri populari au găsit de cuviință să îl reprezinte, în iconostasul sau pe pereții bisericilor noastre, pe Sf. Nicolae în port popular românesc.

În acest an, sărbătoarea de astăzi este una deosebită și pentru că suntem în anul omagial al *Crezului Ortodox și al Autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române*. Nu întâmplător le omagiem împreună, căci, atât Simbolul credinței, cât și Autocefalia exprimă *integritatea* Bisericii noastre naționale, ca mădular al Bisericii Ortodoxe, care este Trupul lui Hristos. Simbolul sau mărturisirea de credință – pe care o rostim la oficierea Tainei Sf. Botez, la fiecare Sf. Liturghie și în multe alte ocazii – exprimă caracterul integral sau deplin al credinței noastre, cea dreaptă și mântuitoare. La rândul său, autocefalia sau cârmuirea de sine stătătoare exprimă caracterul integral al vieții noastre bisericesti, faptul de a avea ca Biserică locală deplinătatea lucrărilor sacramentale și canonice, încredințate de Domnul Hristos Sfinților Apostoli și urmașilor acestora, pentru a conduce poporul lui Dumnezeu pe calea mântuirii.

ÎPS Dr. Laurențiu Streza

Desigur, așa cum nu putem fi credincioși decât într-o comuniune de viață cu Sfânta Treime, Căreia ne închinăm și pe Care o preaslăvim, tot astfel, nu putem fi o Biserică autocefală decât în comuniune cu întreaga Biserică – una, sfântă, sobornicească și apostolică, din trecut, ca și de astăzi. Mai mult, deplinătatea credinței și a vieții bisericești se presupun una pe cealaltă. Nu putem fi în Biserică fără a fi credincioși, nici cu adevărat credincioși în afara Bisericii. În acest sens, cu durere și părintească grijă, trebuie să atragem atenția credincioșilor noștri și asupra grupărilor religioase care își spun „Biserici Ortodoxe”, dar care nu au rămas în comuniune, în frățietate creștină și sinodalitate canonică cu Biserica Dreptmăritoare. Și ne referim aici, mai ales, la acel grup minor de credincioși, preoți și laici, rupți din Biserica Ortodoxă, care încearcă, tot mai mult în ultima vreme, să se reorganizeze, sub forma *schismeii stiliste* (cunoaștem cu toții că o astfel de mănăstire s-a ridicat în Arhiepiscopia noastră în preajma localității *Șelimbăr*, jud. Sibiu, având și un episcop, iar în *Brașov* se construiește o biserică stilistă, fără credincioși). Pericolul cel mare vine tocmai din înșelarea credincioșilor noștri, prin săvârșirea unor slujbe identice, de preoți și ierarhi care nu au succesiune apostolică, și astfel serviciile lor religioase nu sunt valide canonic și nu sunt primite la Dumnezeu. De aceea, ei se consideră adevărații ortodocși, batjocorând lucrările Bisericii noastre prin practica *rebotezării ortodocșilor* și absolutizarea ideii de *sfântul calendar* (cel pe stil vechii). Dacă un ceas care măsoară timpul, la fel ca și calendarul, el trebuie reparat sau schimbat. Calendarul este alcătuit și îndreptat de astrologi, dar folosit și de Biserică pentru sărbătorile ei. Biserica Ortodoxă Română se află în „intercomuniune” cu toate Bisericile Ortodoxe, inclusiv cu cele care respectă vechiul calendar iulian, și slujim împreună, fără să ni se ceară rebotizarea noastră ca fiind eretici. Feriți-vă de uneltirile acestor „superortodocși!” că nu sunt decât lupi amăgitori, îmbrăcați în piei de oaie!

Pe lângă cazul acestor grupări necanonice (stiliste), există, din nefericire, și mulți semeni de-ai noștri, care se consideră membri ai Bisericii noastre Ortodoxe, dar îi ignoră credința și îi disprețuiesc rânduielile. Nu este suficient să ne botezăm copiii, să ne cununăm, să ne înmormântăm părinții și să mai trecem câteodată pe la biserică pentru a da o pomenire și a aprinde o lumânare, iar în rest să trăim după cum ne convine mai bine, neținând seama de învățăturile credinței, de poruncile lui Dumnezeu.

Iubiți credincioși,

Să ne ferim de aceste căderi de la integritatea credinței și a vieții în Biserică. Să părăsim păcatele, dar nu și Biserica. Să rămânem în Biserică, dar nu și în păcate. Să luăm aminte la pilda vieții *Sf. Nicolae*, care ne învață pe toți, păstori și păstoriți, un autentic *mod* de credință și viață ortodoxe, trăite în deplinătatea lor.

Iată cât de minunat ne învață să fim adevărați creștini-ortodocși imnul de cinstire al Sf. Nicolae: „*Îndreptător credinței și chip blândețelor, învățător înfrânării te-a arătat pe tine, turmei tale, adevărul lucrurilor. Pentru aceasta ai câștigat cu smerenia cele înalte, cu sărăcia cele bogate. Părinte Ierarhe Nicolae, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să mântuiască sufletele noastre.*”

În acest tropar, îl numim pe Sfântul Nicolae „**îndreptător credinței...**”: Viața Sfântului Nicolae a fost o mărturisire vie a adevărului de credință mântuitor. Biserica și-a expus credința cea adevărată în secolul al patrulea, prin Simbolul de Credință, de la Niceea și Constantinopol, respingând erezia arianismului, care nega divinitatea Mântuitorului Iisus Hristos și a Duhului Sfânt. Între cei care au luptat cu neînfricare pentru mărturisirea dreaptă și mântuitoare a credinței s-a aflat și Sf. Nicolae. Să ne îndreptăm și noi credința și să rămânem statornici în ea, devenind, la rândul nostru, prin exemplul personal, îndreptători ai credinței nestatornice sau rătăcite a celor din jur.

În al doilea rând, îl numim pe Sfântul Nicolae: „**chip al blândețelor...**”: Asemenea acestui sfânt, se cuvine să „*ținem adevărul în iubire*” (Efes 4,15), nu cu fanatism și cu ură, nu cu dispreț și cu prigonire, ci rugându-ne cu dragoste pentru „unirea tuturor” cu Domnul și Biserica Sa.

Îl numim, de asemenea, pe Sf. Nicolae „**învățător al înfrânării...**” și ne aducem aminte de unul dintre cele mai impresionante episoade din viața Sf. Nicolae, cum și-a dăruit avuția pentru a salva de la desfrânare fetele unui tată, atât de sărac, încât din disperare se hotărâse să le oblige la prostituție, cea mai rușinoasă faptă pentru o femeie de altădată. Cu multă durere, trebuie să recunoaștem că în zilele noastre prostituția nu este numai foarte răspândită, ci se fac eforturi repetate de a fi legalizată.

Sf. Nicolae a intervenit în favoarea unor persoane condamnate pe nedrept la moarte sufletească. Să-i urmăm exemplul de iubire și să intervenim și noi, cu toate puterile, pentru salvarea familiilor, a copiilor și a întregii societăți de la moartea prin păcatele atât de grave amintite aici. Să ne solidarizăm și să apărăm valorile moralei creștine, a curăției sufletești și a sănătății trupesti a cetățenilor, să ne rugăm Preamilostivului Dumnezeu să inspire cu gândul cel bun autoritățile noastre de stat, pentru a ocroti familia și a sprijini nașterea de prunci.

Iubiți credincioși,

Pilda Sf. Ierarh Nicolae se cuvine să fie urmată și de către noi, creștinii de astăzi. Să-i urmăm în credință, în nădejde, dar mai ales în dragoste. Iar dragostea să ne-o arătăm, mai întâi, prin responsabilitatea față de familiile și copiii noștri, față de integritatea lor fizică și psihică, morală și spirituală, și apoi prin *faptele bune* față de semenii noștri aflați în neazuri, lipsuri și încercări.

ÎPS Dr. Laurențiu Streza

A devenit o frumoasă tradiție organizarea, cu prilejul acestui praznic, a colectei generale pentru constituirea *Fondului Filantropic Eparhial*, destinat operei filantropice, sociale și misionare, mai ales în vremurile de recesiune pe care le trăim și, în care, destui semeni ai noștri sunt lipsiți de cele necesare traiului, solicitându-ne ajutor urgent.

În acest an, 2010, ca și în cei anteriori, Sectorul de Asistență Socială al Arhiepiscopiei noastre a acordat ajutoare substanțiale familiilor sărace și nevoiașe și multor oameni bolnavi, care aveau nevoie de sprijin pentru procurarea de alimente și medicamente și pentru achitarea datoriilor la întreținere.

Suntem încredințați că, și în acest an, Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae ne va călăuzi inimile spre aplecarea asupra nevoilor celor de lângă noi, asupra semenilor aflați în momente grele, fiecare dintre noi continuând, prin faptele milei creștine, pilda de viață și dăruire a Sfântului prăznuit astăzi.

Fie ca Sf. Ierarh Nicolae să ne fie tuturor preaiubit rugător și mijlocitor dinaintea Preasfintei Treimi, iar, prin mijlocirea lui, să ne învrednicim, să petrecem cu bucurie multă aceste sfinte zile ale postului Crăciunului, spre folosul nostru sufletec și trupesc, și să ajungem și la ziua cea sfântă și luminoasă a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos, Căruia să-i fie slava în vecii vecilor. Amin.

Al vostru, al tuturor, de tot binele voitor și rugător către Domnul,

† LAURENȚIU

Arhiepiscopul Sibiului și Mitropolitul Ardealului

Data în Reședința noastră mitropolitană din Sibiu,
în preajma sărbătorii Sfântului Nicolae, 2010